

In het passieverhaal vraagt Pilatus aan Jezus: “Zijt Gij Koning?” Ja, Jezus is koning, maar van een heel eigen orde. Volgende zondag besluiten wij het kerkelijk jaar met het feest van Christus Koning. Het evangelie volgens Mattheüs toont ons dat we Jezus als koning mogen ontmoeten in iedere gebroken en gekwetste mens. Godsdienst is gelijk aan mensendienst. Jezus zegt: “Toen Ik honger had, hebben jullie Me te eten gegeven. Toen Ik dorst had, hebben jullie Me te drinken gegeven. Toen Ik een vreemdeling was, hebben jullie Me een thuis gegeven. Toen Ik geen kleren had, hebben jullie Me er gegeven. Toen Ik ziek was, hebben jullie Me verzorgd. Toen Ik gevangen was, zijn jullie Me komen bezoeken.” (cf. Mattheüs 25, 35-36) Marcel Weemaes liet zich door dit evangelie inspireren, toen hij het volgende gebed schreef:

Gij mensenzoon,
al eeuwen dolend door de straten,
ik heb U niet erkend,
maar Gij zijt bij mij thuis gekomen
met honger en met dorst,
de koorts stond in uw ogen,
Gij bezat geen kleren voor de winter,
een vreemd zwerven
doodalleen.

Een maaltijd hebt Gij niet gewild
een kleinigheid gedronken,
Gij bleef maar even,
en sprekend over kleine dingen
hebt Gij bij mij wat uitgerust.
Toen zijt Gij weggegaan
en niet meer teruggekomen.

Maar vaak heb ik gemeend
uw trekken te herkennen
in kleine mensen op mijn weg,
die hongerig en dorstig,
met rode ogen van de koorts
en zonder kleren voor de winter
als vreemde zwervers
doodalleen
op iemand wachten.

Als Gij het waart
en ik ben U voorbijgegaan,
vraag ik vergiffenis en nog wat tijd
om op mijn stappen terug te keren.
Ik wil U zoeken langs de weg
en vragen bij mij in te wonen

en nooit meer weg te gaan.
Dan delen we als broeders
de dagelijkse dingen,
de honger en de dorst,
het ziek zijn en de angsten,
de koude van de winter,
de zweversweemoed elke dag.

En dan gebeurt misschien het wonder
waarover Gij gesproken hebt.
De honger en de dorst zullen geleidelijk overgaan
wat ziek is zal genezen,
De winters zullen minder koud,
de dagen minder eenzaam zijn.
Uw koninkrijk zal komen
als ik het wonder heb volbracht
waarop Gij, Mensenzoon,
geduldig wacht al heel mijn leven:
dat ik U zal herkennen
in de geringsten langs de weg.

Want Gij hebt honger,
Gij hebt dorst,
de koorts staat in de uw ogen.
Gij hebt geen kleren voor de winter.
Gij zijt een vreemde zwerver,
een God,
alleen.

*(Marcel Weemaes,
Hoe Gij bestaat, verwondert mij).*